

IV/12. szám
2010. december

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

„Ki megy ki fáért?”

Karácsony közeledtével óhatatlanul előjönnek gyermekkorom emlékei. Egészen pontosan él bensőmben a szülői ház képe. Téli esteiken az egész család összezúfolódott az egyetlen fűtött szobában. Zenehallgatás, olvasás, beszélgetés, társasjáték, kártyázás szerepelt a programban. A szülők és testvérek közelsége biztonságot, a jól megrakott kályha meleget sugárzott. Ezt a meghitt, igazi nagycsaládos együttlétet szakította félbe apám provokatív kérdése: „Ki megy ki fáért?”

Először csend, mintha meg sem hallottuk volna. A kérdés megismétlése után mentegőzés és egymásra mutogatás következett. Ilyen és ehhez hasonló mondatok cikáztak villámként a levegőben: „Én ma már hoztam be fát. Én már pizsamában vagyok. Miért pont én? Egyszer a lányok közül is kimehetne valaki!” Mozdulni azonban senki sem akart. Apám akkor megosztotta velünk prófétai látomását: „Ti majd olyan lakásban fogtok élni, ahol a falon lévő kapcsolóval lehet szabályozni a szoba hőmérsékletét. De akkor is fázni fogtok, mert nem lesz, aki felálljon a fotelból, és elmenjen a kapcsolóig”.

Időnként, amikor nehezen viselem a lehűlt lakással, az áramszünettel vagy a meleg víz hiányával járó kellemetlenségeket, eszembe jut ez az este, s nyomban a felismerés: volt élet a központi fűtés előtt is. Azóta valóban elég felcsavarni a termosztát szabályozóját. Nem kell mosogatni, öblíteni és törölgetni, ott a mosogatógép. Van már tv, számítógép és annyi minden, ami a kényelmet szolgálja. A kérdés mégis időszerű maradt: „Ki megy ki fáért?” Ki lesz az, aki áldozatot hoz? Ki fog szolgálatot teljesíteni? Ki fog másoknak örömet szerezni? Ki lesz képes lemondani a maga kényelméről? Ki figyel oda a másokra? Mert ezek mind

benne vannak az idézett kérdésben. Továbbá: Vajon a külső körülményekben végbemenő értéknövekedés magával hozza-e a belső értékek növekedését?

Ezen tűnődtem a templomtető felújítása közben. Javában folytak már a munkálatok, szépen gyűltek az adományok, amikor a vasárnapi evangéliumban Jézus megjövendöli a jeruzsálemi templom pusztulását. Pedig milyen szép kövekkel és fogadalmi ajándékokkal volt díszítve. A mi templomunk is megszépül. Meg kell óvni az állagát, hiszen olyan

fontos épületről van szó. De mi történik ezalatt a falakon belül? Kik fogják megtölteni? Mennyit ér egy elnéptelenedett templom?

Elképzelem a betlehemi barlangot. Üresen áll a szegényes istálló a város határában. Falai dűledéznek, néhány gazdtalan állat keres benne menedéket. Mindenki szemében megvetett volt, az utolsó az istállók között. Mégis úgy tetszett az Atyának, hogy benne szülessék meg a világ Megváltója. A szegényes külső felbecsülhetetlen értéket rejt magában.

Apám meghalt azóta, a szülői ház sem áll már, testvéreimmel ritkán találkozom, azt a hangulatot nem lehet újra megteremteni, de ha a termosztáthoz lépek, mindig eszembe jut apám mondása, és az évek folyamán összegyűlt tapasztalat: a külső körülmények változása nem befolyásolja a belső alakulását. A technika vívmányai, a kényelmet szolgáló eszközök nem teszik jobbá az embert. Ezek hiányában is lehetek boldog, ha engedem, hogy Jézus jelenléte betöltse szobám és életem terét. Akár az idei Karácsonykor is.

Feldhoffer Antal
plébános

Képviselő-testületi ülés 2010. december 7.

Megjelentek a Képviselőtestület megválasztott tagjai: Balogh András, Csobán Zoltán – később csatlakozott, Kovácsics István, Misikné Lóczy Irén, Papp Pál képviselők.

Dr. Holicska Judit jegyző
Szikora Gyula alpolgármester
Tóth János polgármester

Első napirendi pontban a polgármester beszámolt a két ülés közt végzett munkáról. A beszámoló magában foglalta az adók helyzetét, az önkormányzati szakfeladatok pénzügyi állását. A Képviselőtestület a beszámolót nem fogadta el.

Második napirendi pontként a testület képviselői javaslat alapján a 2009-es év zárását kezdte el tárgyalni. A Gazdasági és Pénzügyi Bizottság már tárgyalta a napirendet, és a módosításait leírta. A záró pénzkészlet és a pénzmaradvány eltérés miatt a Képviselőtestület a 2009. évi zárszámadást, valamint a 2010-es év pénzügyi beszámolóit visszautalta a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak újratárgyalásra.

A Képviselőtestület megvitatta a 2011-es év költségvetési koncepcióját. A 2011. évi költségvetési törvényjavaslatban szereplő, Önkormányzatokat érintő irányelvekből megállapítható, hogy a normatív állami hozzájárulások javasolt előirányzata összességében tovább csökken, így csak szigorú költségvetési elvek megfogalmazásával és következetes betartásával teremthetünk stabilitást. A csökkenő állami normatívák ellensúlyozása érdekében a saját adóbevételek behajtásának hatékonyságát fokozni kell! A beruházásokat érintő terveink:

- A kálvária-dombi I/A ütem folytatása. A közműépítés megvalósításába be kell

vonni a szolgáltatókat is.

- A Művelődési ház felújítása (a pályázat másodikfokú döntése után).
- a közbiztonság erősítése érdekében térfigyelő kamera-rendszer telepítésének lehetősége.
- intézmények akadálymentesítése.
- költségvetéstől függő beruházások, így az iskola nyílászáróinak fokozatos cseréje.
- a Ravatalozó felújítása (közadakozásból).
- a szennyvíztisztító fejlesztése a 3 érintett község összefogásával (pályázati úton).

A társadalmi és civil szervezeteket legfeljebb az előző évi szinten szeretnénk támogatni. A Képviselőtestület a 2011-es költségvetési koncepciót egyhangúlag elfogadta.

A következő napirendi pontban a Képviselőtestület elfogadta a 2011-es évi belső ellenőrzési tervet.

Az Egyebek napirendi pontban a Képviselőtestület először a téli síkosság-mentesítési szolgáltatás árajánlatait vizsgálta. Ajánlatot adott a Saubermacher Kft, valamint egy helyi vállalkozó. A pontosítás végett a Képviselőtestület a beérkezett ajánlatok közül a következő ülésén dönt.

A Képviselőtestület elfogadta a polgármesternek kötelezően járó, minimum 20%-os költségátalányát. Az átalány a hivatali autó üzemanyagát biztosítja, számlák alapján.

A Képviselőtestület jóváhagyta a Dorogi Többcélú Kistérségi Társulás 2010. I. félévi beszámolóját, valamint a társulási megállapodás módosításait.

Tóth János
polgármester

A Mikulás gyerekszempől

November végén, advent első hétvégéjén a felnőttek – gyakran a gyerekekkel közösen – ünnepi díszbe öltöztetik otthonaikat, ezzel is jelezve a karácsony közeledtét. A fények, a fenyőágakból készített különböző díszek hangulatos-sá, meghittebbé teszik a várakozás időszakát is. A téli ünnepkör a gyermekek számára azonban – azt hiszem – nem annyira az adventtel, sokkal inkább a Mikulás-nappal kezdődik. Talán nincs is olyan gyermek a Földön, aki ne várná izgalommal a piros ruhás, ősz szakállú érkezését, akit rénszarvasok szánon repítenek el minden gyermekhez egyetlen éjszaka alatt. Akit mindenki szeret, mert ajándékkal kedveskedik a gyerekeknek és megdicséri őket jótetteikért, vagy éppen aranyszínű virgácsot hoz azoknak, akiknek viselkedése kívánnivalót hagyott maga után. Aki mindent lát. De biztos, hogy én is látni akarom Őt? Gyermekkoromban bizony sokszor el akartam bújni előle, a piros zacskós csomagot azonban természetesen én is szívesen bontogattam.

Megvoltak a saját elképzeléseim a Mikulásról, melyek fokozatosan átalakultak, és idővel rájöttem, hogy „az igazi Mikulás” ott él velem.

Kíváncsi voltam arra, hogy manapság mit gondolnak erről a falunkban élő kisgyermekek. Volt, akit a fodrászüzletben kérdeztem, másokkal a táncpróba előtt vagy éppen otthon, játék közben beszélgettem.

Földi Réka (7 éves) *(Egy iskoláskorú bátyja és egy nővére van. Táncpróba előtt beszélgettem vele, elmondtam, hogy az újságban szeretnék írni a gyerekek Mikulás-*

ról alkotott véleményéről. Örömmel, kedvesen, bár kissé szűkszavúan válaszolt.)

- Nemsokára itt a Mikulás, szerinted milyen ember ő?
- Aranyos, örülök neki.
- Várod már, hogy idén is eljöjjön hozzád?
- Igen!
- Miért?
- Mert végre letisztíthatom a csizmámat! És ilyenkor már közeleg a karácsony is.
- Hogyan szoktál készülni Mikulásra?
- Kitisztítom a csizmámat.
- Mit szoktál kapni a Mikulástól?
- Múltkor kaptam egy Barbie-s filmet, tök jó volt. Szoktam még mogyorót kapni, meg mindenfélét.
- Idén mi a kívánságod?
- Még nem tudom.

Lappó Krisztián (8 éves) - *(Egy kishúga van. Táncpróba előtt beszélgettünk. Meglepődött, zavarba jött, de közlékeny volt, örült neki, mikor elmondtam, hogy ez benne lesz az újságban. Érdekelte az is, nekem mi a véleményem.)*

- Tudod-e, mikor van Mikulás-nap?
- December 6-án! ..... ugye akkor? Jól mondtam?
- Mit gondolsz róla, milyen ember a Mikulás?
- Kedves, aranyos. És szerinted milyen?
- Én, mikor kicsi voltam, minden évben nagyon vártam őt, de valamiért kicsit féltem is, sosem akartam, hogy meglásson, amikor benéz hozzánk az ablakon. Te nem félsz tőle?
- De, egy kicsit, de azért nagyon aranyos is.
- Tudod, hogy hol lakik?
- Lappföldön!
- Szerinted hogyan él az év során?
- Gazdag.
- Miből gondolsz?

- Mert sok csokija van, meg ilyesmi... Én már voltam ilyen helyen, ahol láttam a Mikulást, és amikor beléptem, olyan szagot éreztem, mintha ivott volna!
- *Várod már az idei Mikulás-napot?*
- Igen, nagyon!
- *Miért?*
- Azért, hogy hozzon valamit.
- *Szoktál valahogy készülni erre a napra?*
- Nem szoktam, de most fogok.
- *Hogyan?*
- Tejet teszek ki, meg sütit is, ha van otthon. A csizmámat is kitisztítom!
- *Mit szoktál kapni a Mikulástól?*
- Ropi, cukor, szaloncukor van a csomagban, mogyoró...
- *Virgácsot szoktál kapni?*
- Igen...
- *Mit gondolsz, miért hoz neked virgácsot a Mikulás?*
- Mert rossz vagyok... de utána ajándékot is kapok!
- *Milyen rosszaságot szoktál csinálni?*
- Hát, van egy-két rossz jegyem, amiket szeretnék kijavítani. És mostanában ijesztgettem a hűgomat is...
- *Tudod már, hogy idén mit szeretnél kapni Mikulásra?*
- Fogalmam sincs.

Harmath Csenge (3,5 éves) – *(Egy óvodáskorú bátyja van. Csenge legfeljebb csak látásból ismert engem, ezen kívül a fodrászatban, játék közben kezdtem vele beszélgetni, így csak elég rövid válaszokat kaptam.)*

- *Beszélgetnél velem egy kicsit a Mikulásról?*
- Igen.
- *Te mit gondolsz a Mikulásról? Milyen ember ő?*
- ...
- *Öreg, fiatal, kedves, gonosz, félelmetes, jószágos...?*
- Kedves.

- *Miért?*
- Mert mindent hoz.
- *Mi mindent?*
- A rossz gyerekeknek virgácsot.
- *Szerinted hol él a Mikulás?*
- ...
- *Egy nagy házban, palotában? Lakik vele valaki?*
- Igen, a Jézuska van vele!
- *Várod már, hogy idén is eljöjjön hozzád?*
- Igen, mert szeretem, mert kedves.
- *Hogyan készülsz a Mikulás-napra? Várod őt valamivel?*
- Egyszer már hozott nekünk karácsonyfát.
- *Mit szoktál kapni a Mikulástól?*
- Ajándékot szoktam kapni: bonbont, babát, harangvirágot, gumicsizmát...
- *És idén mit szeretnél?*
- Kabátot! Kéket. De mindene kék legyen!

Berkeci Diána (4,5 éves) - *(Nincs testvére. Otthon, közös játék közben hozakodtam elő a témával, aznap, mikor leesett az idei első hó.)*

- *Készültök mostanában valamire az oviban?*
- Nem. Csak a Mikulásra, meg a karácsonyra.
- *Hát azért az mégiscsak valami! Mikor jön el a Mikulás hozzátok?*
- Most, mikor esik a hó!
- *Mit gondolsz, milyen ember a Mikulás?*
- Kedves, meg szép!
- *Szerinted hol lakhat ő, amikor nem látjuk?*
- Fönt az.... égben!
- *Milyen háza lehet?*
- Nem tudom.
- *Egyedül lakik?*
- Igen.
- *Várod már, hogy idén is eljöjjön hozzád?*
- Ühüm.

- *Miért?*
- *Hogy hozzon nekem egy igazi lovat és egy igazi kutyát! Úgy fogom hívni, hogy „Fekszik!”.*
- *Készülsz-e valahogy az érkezésére? Hogyan várod őt?*
- *Szép tortával.*
- *Ki fogja megsütni azt a tortát?*
- *Hát mi, anyával.*
- *És az oviban hogyan várjátok a Mikulást?*
- *Énekeket tanulunk.*
- *Mit szoktál kapni Mikulásra?*
- *Ajándékot, csomagot játékkal. Régebben kibontottam a csomagot, hangszer volt benne, de az már eltört.*
- *Idén mit szeretnél kapni?*
- *Hát egy igazi lovat és egy kiskutyát!*

Nagy Emőke (6 éves) – *(4 kisebb testvére van. Táncpróba előtt beszélgettem vele, de nem mondtam el, milyen okból.)*

- *Tudod, mikor van Mikulás-nap?*
- *December 6-án.*
- *Mit gondolsz róla? Milyen ember a Mikulás?*
- *Öreg és kedves.*

- *Gondolkodtál már azon, hogy hol lakik, hogyan él, amikor nincs a gyerekek között?*
- *..... Egyszer láttam a sapkáját, amikor sétáltunk az ovival! Meg a Boti, a tesóm is látta!*
- *Várod már, hogy az idén is eljöjjön hozzád?*
- *Igen, mert hoz ajándékot.*
- *Szoktatok valahogy készülni erre a napra?*
- *Kidíszítjük a házat, kiteszük a kiscipőt az ablakba.*
- *Hogyan teszitek ki?*
- *Le szoktuk tisztítani.*
- *Te szoktad letisztítani a cipődet?*
- *Nem, anya. De én választom ki, hogy melyik törölronggyal!*
- *Mit szoktál kapni Mikulásra?*
- *Csokikat, könyveket, szaloncukrokat.*
- *És idén mit szeretnél?*
- *Csak egy Barbie-s könyvet szerettem volna mindig. Lehet, hogy most megkapom.*
- *Kívánom, hogy így legyen!*

Misik Hajnalka

Nagycsaládosok karácsonya

Közeleg a Karácsony, mely a családok számára a legfontosabb, legszebb ünnepek egyike. Egy sokgyerekes családban bizonyára sajátos hangulat övezi a készülődés időszakát és magát a karácsonyt is. Ez alkalmából megkértünk néhány Leányváron élő, többgyermekes családot, meséljenek nekünk arról, ők hogyan ünneplik a Karácsonyt.

Karácsony a Szikora családban *(5 gyermekük van: a legkisebb 7 éves, a legidősebb már egyetemista.)*

- *Mit jelent a családokat számára a kará-*

csony?

- *A karácsony Jézus születésnapja, a Szeretet ünnepe. Jézus által kapunk emberi választ életünk alapvető kérdéseire.*
- *Mekkora nehézséget jelent ma nagycsaládosként várni az ünnepeket?*
- *Anyagiakban talán nehezebb, de a közös készület, a személyes apróbb ajándékok igazi örömet tudnak adni.*
- *Vannak-e hagyományos karácsonyi szokásai a családoknak karácsonykor?*
- *„Megjön” a Jézuska. Elolvassuk a Szentírásból a születésének a történetét, Karácsonyi énekeket énekelünk és megajándé-*

kozzuk egymást.

- Szokta-e valaki saját készítésű ajándékokkal meglepni a testvéreit / gyerekeit / szüleit?
- Tudatosan készítenek apróbb ajándékokat a gyerekek. Mindig jól „sül el.”
- Az ünnep mennyire kötődik számotokra / a gyerekek számára a valláshoz?
- Vallás nélkül az egészek az értelme és a lényege veszik el.
- A gyerekeitek mennyire vannak beavatva „a rejtélybe”? Azaz mit tudnak / gondolnak az ajándékozásról, a Jézuskáról, az anyalokról? A karácsonyfát is „ők hozzák” az ajándékokkal együtt, vagy közösen díszítitek fel?
- Nálunk ez nem jelentett problémát. Mindig igazat válaszoltunk a gyerekek kérdéseire. (pl. Isten igazi ajándéka a család, a szerető szülő. Isten általuk ajándékoz meg minket.) Csak arra feleltünk, amit kérdeztek. Semmivel sem örültek kevésbé ennek a tudatában. Iskolás kortól segítettek a díszítésben.

Karácsony Fülekiéknél

Családunkban, a Várdomb utcában 3 fiúcska várja már nagyon az egész év számukra is legnagyobb ünnepét: Sanci 10 éves, Marci 8, Matyika 6. Mindhárman már az iskolában elkezdtek ráhangolódni az ünnepre, ahol tanár nénik segítségével alkottak gyönyörű adventi díszeket, aztán a LENA-műhely következett, ahonnan szintén nagyon ötletes és mutatós díszekkel tértek haza.

Reméljük, hogy ebben az évben is küldenek levelet a Jézuskának, amiben a leginkább vágyott ajándékokat gyűjtik össze.

Karácsonyig van még bőven időnk megsütni a sok, különböző formájú mézeskalácsot és a nagyon finom diós kekszeket (tavaly valahogy a gyurmás készletből is előkerültek a

forma-kiszúrók, így történt, hogy víziló, elefánt és kisautó mézeskalácsok is sülték), és ebben az évben a szokásos diós és mákos bejgli mellé gesztenyes bejgli is kerül majd az ünnepi asztalra.

December 24-e reggelétől napokon keresztül az ünnep vesz körül minket. Aznap az egész család együtt készül a délutáni ajándékozással. Délelőtt anya készíti az ünnepi ebédet, míg a fiúk díszítik a fát. Először beleügyeskedik a fát a talpba (egészen addig farigcsálják, míg már anya szerint is függőlegesen áll), majd felteszik az izzókat. Aztán cérnaszálakra fűzik a szaloncukrokat, amit a nagyobbak magasabbra akasztgatnak, a kisebbek az alacsonyabb ágakat szépitik. Végül a korábbi kézműves alkotások és a csillag, törhetetlen díszek kerülnek a fára, s ekkor már kezdődhet is az ünnepi ebéd.

Délután már hagyománynak számít, hogy részt veszünk a Dalkör és a LENA által közösen szervezett „karácsony-váráson”, ahol a gyerekek által előadott betlehemi műsor és néhány, mindenki által ismert karácsonyi dal hangol rá minket a Szentestére. Mire hazaérünk, a Jézuska is leteszi a fa alá az ajándékokat, amit nagy örömmel bontogatunk az egész napos várakozás után.

Természetesen az ünnepi hangulat ezután sem illan el, hiszen karácsony első és második napján a nagyszülőket és az ott összegyűlő rokonokat látogatjuk meg.

Nekünk ezt jelenti ez az ünnep: szeretetteljes együttlétet, amit finom ételek és apró ajándékok tesznek teljessé.

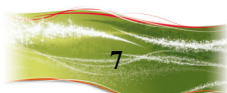
A Dósa-gyerekek karácsonya (A négy gyermek közül a legkisebb 2 és fél éves, a legidősebb 5. osztályos)

Megérkezik a december. A testvéreimmel levelet írunk a Jézuskának. Nekünk ettől kezdődik a karácsonyi hangulat. Anya minden

évben karácsonykor megkérdezi, milyen sütit ennénk szívesen. Feldíszítjuk közösen a házat karácsonyi díszekkel, melyek legjobb elkészítési helye a LENA karácsonyi műhelye. December 24-e az év legjobb napja, mert a család együtt van. 24-én délután a család a templomba megy. Mire hazaérünk, a Jézuska az

ajándékokat a fa alá teszi. Nekünk mindig szép a karácsony. „Ha elmúlik karácsony, a szeretet lángja halványabban ég, de ha viházzunk rá, nem alszik ki még!”

Dósa Mihály, Dósa Vanda és Dósa Sára

Őszi-téli programjainkról

A nyári vakáció utáni első LENA programot a Falunap vasárnap délutánján szerveztük meg a nagysátor alatt, ahol régmúlt idők mesterségeit varázsoltuk a gyerekek elé. Kipróbálhatták az anyagozást, papírmerítést, betűszedést, horgolást, cipészetet, és megnézhatték a bányász kiállítást is. Ez utóbbit Szakmár Rózsi néni segítségével tudtuk kivitelezni, aki segített összeszedni a bányászattal kapcsolatos emlékeket, szerszámokat.

A legnagyobb népszerűségnek talán Nyitrai Jani bácsi „sarka” örvendett, aki végtelen türelemmel és hozzáértéssel ismertette meg a gyerekeket az asztalos mesterség alapjaival. Ez a mesterség olyannyira megtetszett a kicsiknek és nagyoknak, hogy azóta minden szerdán délután „asztalosinas-neveldév” változik Jani bácsi műhelye.

A programot még emlékezetesebbé tette a hagyományörző Láda fia Bábszínház „Nyakigláb, Csupaháj és Málészáj” meséje, illetve Molnár Teri néni, akivel szilvás gombócot és nudlit készíthettek a gyerekek.

Advent első vasárnapját megelőző szombaton rendeztük meg a már hagyományos karácsonyi műhelyünket. Az adventi hangulatot Szikora Gyula alapozta meg, aki röviden elmesélte a gyerekeknek a karácsony történetét. A hangulatot csak tovább fokozta a konyhában készülő mézeskalács finom illata, amit a gyerekek segítségével Szabó Magdi néni készített. Miközben a kisült, különböző formájú mézeskalácsokat eszegettük, készíthettünk a hagyományos koszorú és kopogtató mellett kisangyalkát, csengettyűt és gyöngyökből csillagokat is. Ez alkalommal is segítségünkre volt Nyitrai Jani bácsi, aki asztalánál egy kis fűrészelés és szögelés után olyan ötletes jászol

került ki a gyerekek keze alól, ami aztán a dugóból, papírgolyóból és termésekből készített Mária, József és a kisded Jézus szálláshelye lett.

Egyszerűen elkészíthető, mégis nagyon mutatós alkotásokkal térhettek haza mindazok, akik velünk együtt készültek a karácsonyi ünnepekre.

Ezúton is szeretnénk megköszönni Mindenkinek, aki segített a falunapi és a karácsonyi programjaink színvonalas megvalósításában.

Külön szeretnénk köszönetet mondani Leányvári Gabinak és Kardos Boglárkának a jobbnál jobb ötletekért, és a rengeteg előkészítő munkáért. Immár sokadik alkalommal szervezik meg az egészségnapi Manófalván kívül a húsvéti, falunapi és karácsonyi kézműves foglalkozásokat.

Egyesületünk nevével legközelebb Karácsony szentestéjén találkozhatnak, amikor a Dalkörrel közösen Betlehemi műsorral várunk minden kiscsaládot, nagycsaládot.

Addig is boldog, örömteli Adventet kívánunk!

LENA Egyesület

Márton-nap az óvodában

November 11-én a már hagyománnyá vált *Márton-napi lampionos felvonulás* megrendezésére került sor az óvodában. Ehhez a naphoz több legenda és népszokás kapcsolódik. Az egyik legismertebb szerint Márton, aki a római császár katonájaként szolgált, egy hideg téli estén odaadta köpönyege felét egy koldusnak. Ezt követően elhagyta a katonaságot és Isten szolgálatába állt. Attól fogva járta az országot, hogy segítsen az elesetteken. Mikor emiatt őt püspökké akarták szentelni, elbújt a ludak közé, akik hangos gágogással elárulták a rejtekhelyét. Püspökké szentelése után haláláig folytatta a szegények megsegítését.

Ezt a napot német nyelvterületeken is megünneplik, ahol lámpással vagy fáklyákkal vonulnak fel az emberek az utcákon, mellyel a jó cselekedeteket jelképező fényt kívánják eljuttatni mindenkinek („Martinsumzug”).

A felvonulást megelőző hetekben a gyermekek a csoportjaikban dolgozó felnőttek segítségével lámpásokat készítettek, Márton-napi dalokat tanultak.

A nagycsoportosok kis műsorral is kedveskedtek, melynek részét képezte egy német dal is, ami Szent Márton legendáját eleveníti fel. A gyerekek nagy izgalommal és várakozással tekintettek a délután elé, amikor is szüleikkel kézenfogva végigsétálhattak az Erzsébet és a Kálvária utcán kis lámpásaikkal a kezükben. Az érdeklődés évről évre egyre nagyobb, még azok a gyermekek és szüleik is visszalátogatnak hozzánk, akik már kijárták óvodánkat.

A kultúrotthon udvarán Éva néni és kis csapata már meleg teával, libazsíros kenyérrel és hagymával várta a felvonulókat, amit mindenki jóízűen fogyasztott el. Idén még két igazi libával is találkozhattak a gyerekek Molnárné Vali néni jóvoltából. Mindenki jól érezte magát.

Az ott megjelentek elmondhatják, hogy ők már nem fognak éhezni a jövő évben, mivel a mondás szerint „Aki ezen a napon libát eszik, az egész évben nem éhezik”.

*Feketéné Pándi Ildikó
nagycsoportos óvónő*

Adventi készülődés a leányvári óvodában

Óvodánkban idén is lázas készülődés jellemző az adventi időszakra, mely a „kis Jézus” eljövetelére, születésének megünnepelésére utal. Első adventet megelőzően beszélgetünk a gyerekekkel a közelgő ünnepekről, s minden kisgyerek örömmel meséli a korábbi élményeit. Nekünk, óvó néniknek az az egyik legfontosabb feladatunk, hogy minél meggyőzőbbé tegyük a gyermekek számára ezt az egyébként is varázslatos időszakot.

Immár négy csoportban készülnek a szebbnél szebb Mikulás- és Karácsonyvárra rajzok, sütemények és díszek. Ismét rá kellett döbbernünk, hogy a gyerekek fantáziája és tehetsége nem ismer határokat! Érdemes megtekinteni a legkisebbek Téli apó-csizmáit, melyek a csoportszoba ajtaját díszítik, vagy az új csoportba időközben berendezkedett Kis-középsősök hatalmas, fenyőfa alakú kalendáriumát. Ugyancsak rengeteg munka fekszik a Kö-

zepső csoportosok Leányvárt ábrázoló téli tájképében, vagy a Nagycsoportosok nyomdázással készült munkáiban, akik idén is lázasan készülnek a Falukarácsony keretein belül előadandó műsorukra.

Ebben az időszakban a napi tevékenységek közé tartozik a meseolvasást megelőző gyertyagyújtás, melynek során a mesegyertyát az Adventi koszorú váltja fel. Minden nap nagy izgalommal várják a gyerekek a számukra készített Adventi kalendáriumban rejtőző aprócska ajándékokat. Természetesen az ünnepléshez a hagyományos ételek, a mézes sütemények is hozzátartoznak. A gyerekekkel mézes finomságokat készítünk, amihez együtt gyúrjuk, lapítjuk, szaggatjuk, díszítjük a formákat. Ebben a tevékenységben valóban mindenki szívesen részt vállal!

Szinte minden gyermek ismer olyan dalt vagy verset, amit akár a Télapónak, akár a

Karácsonyra készülődvén szívesen előad. Így a mindennapokat átszövi az énekelgetés, a spontán verselgetés, a közösen adni tudás élménye.

Első Advent havat hozott az óvodába is, ami a gyerekek számára a vidámságot, a mozgalmas téli sportokat jelenti. A faluban tett séták során megfigyeljük a természet átalakulását, gyűjtjük a benyomásokat, melyek aztán a gyerekek munkáiban is visszatükröződnek.

Ahogy közeledik az ünnep, úgy öltöztetjük egyre szebb, díszesebb ruhába a lelkünket is. Ez a sok-sok apró esemény, amellyel az ünnepre készülődünk, igazán mozgalmassá teszi advent négy hetét az óvodában is.

*Tőzsérné Fábián Tünde
középső csoportos óvónő*

Hurrá, itt a Mikulás!

Nagy örömmel készültünk a Télapó fogadására. Sok verset, mondókát és éneket tanultunk a télről, valamint az ünnepről.

December 3-án igen meglepődtünk. Egyszer csak csengettyűszót hallottunk. Mindenki az ablakhoz futott, még a függönyöket is felfeltűztük. Hirtelen egy sétatábla jelent meg az ablakban. Bekopogtatott a csoportba, mire mi kíváncsian még közelebb húzódtunk. S láss csodát! Megpillantottuk a Mikulást! Hosszú ősz szakállal és piros nagykabátja volt. Még nem voltak nála a csomagok, de beintegetett hozzánk, hogy jelezze – nemsokára tényleg meglátogat minket. Az udvaron keresztül tűnt el, a hóesésben nem is láttuk, miként. De december 6-án újra ellátogatott hozzánk. Nagyon izgultunk, s szeretnénk volna minél több dologgal kedves-

kedni neki. Volt olyan csoport, aki süteményt sütött, de voltak, akik jelenettel készültek. Sőt, mindenki tarsolyában ott lapultak a szebbnél-szebb dalok, versek, aminek szintén nagyon örült a Télapó. A szépen feldíszített termekben szülők, nagyszülők és testvérek várták velünk a Mikulás érkezését. Az Apukák és Anyukák még fényképeztek is! Csilingelést hallottunk, majd belépett az ősz szakállú Télapóka. Fáradtan letelepedett a székre, majd örömmel hallgatta kedveskedő műsorunkat. Mikor kiosztotta a csomagokat, megkérte az óvónéket, hogy olvassák fel minden óvodás gyermekről a legjellemzőbb tulajdonságokat. Csupa-csupa szép dolgot hallottunk. De ezt a Mikulás is tudhatta, hiszen senki sem kapott virágcsokrot!

Jó lett volna, ha tovább maradhat, de si-
etnie kellett. Tudjuk, hogy ilyenkor sok
munka vár rá, mert minden kisgyermek
várva-várja. Mi azért jövőre is igyeke-
zni fogunk! Sokat tanulunk, rajzolunk, fes-

tünk és barkácsolunk, hadd lássa a Mi-
kulás, hogy érdemes a leányvári ovi-
sokhoz ellátogatnia. Mi ugyanis nagyon
fogjuk várni a következő évben is!

*Priegl Barbara és Priegl Jánosné Rita
óvó néni*

„200 éves” Erkel

Iskolánkban november 8-án reggel ün-
nepélyes keretek között emlékeztünk meg
Erkel Ferenc – hazánk egyik legnagyobb
zeneszerzőjének, a magyar opera megte-
remtőjének és Himnuszunk fennkölt zenei
szerzőjének – 200. születésnapjáról.

Erkel Ferenc november 7-én született
Gyulán, mivel ez a nap vasárnapra esett,
így hétfőn emlékeztünk rá. Rövid életraj-
zi ismertető után – amihez plakátot is ké-
szítettünk – felcsendült két legnépszerűbb
operája, a Bánk bán és a Hunyadi László,
majd tisztelegve emléke előtt, elénekeltük

nemzeti Himnuszunkat.

Tanulóink fegyelmezetten hallgatták vé-
gig a szívet melengető megemlékezést.

Fontosnak tartjuk, hogy megfelelő is-
meretekkel és azok érzelmi töltésével lás-
suk el tanulóinkat, hogy elődeinknek kijá-
ró tisztelettel adózzanak azok emlékének
és cselekedeteinek.

Ők ugyanis sok mindenben példaképe-
ink nekünk, a ma generációjának is.

Monostori Sándorné

ERKEL FERENC OPERÁJA ÉS A LEÁNYVÁRI BÁTORI LEGENDA

2010. november 7-én ünnepeltük Erkel Ferenc születésének bicentenáriumát. *udvari kíséretével Leányvárra indul. István, Mária véres árnyának rémképét lát-*

Az ünnepre sok szép kiállítás nyílt, színvonalas műsorokban emlékeztek nemzeti himnuszunk és az első magyar operák szerzőjének életútjára, művészi teljesítményére.

Nekünk, leányváriaknak az ünnep apropóján Erkel első operája cselekményének körülményei is értékelést igényelnek, hiszen a Batori Mária c. opera történései részben Leányváron játszódnak.

Az opera vázlatos cselekménye szerint: *A háborúból hazatérő István herceget, a trónörököst, feleségének Juditnak halálhírével fogadja a nép. Az ország érdekében újra kell nősülnie. Első – kényszerített – házassága miatt utasítja vissza a követelést. Kiderül, hogy Istvánnak Leányváron él a szerelme, Báthory Mária, akitől két gyermeke is született. Könyves Kálmán, a király megátkozta fiát, Istvánt, aki kijelenti, hogy Báthory Máriát veszi feleségül. Kísérőivel együtt Leányvárra távozik, ahol Mária – hölgyei körében – aggodalommal várja őt. István elhatározását hallva előbb ellenzi, majd enged a kérésnek és Leányváron megtartják esküvőjüket. Mária a király bosszújától fél. Budán, az udvarban Mária megöletésére buzdítják a királyt. A tanácsadók szerint a fattyak veszélyeztetik István és Judit utódját. Kém hozza a leányvári esküvő hírét. A király úgy dönt, hogy*

va, vadászatáról sietve visszaindul Leányvárra. A király megismerve Máriát és gyermekeit, megbocsát nekik, de végül mégis engedve vérszomjas tanácsadóinak, szabad kezet ad számukra. Leszúrák a gyermekei előtt imádkozó Máriát, aki testvére, Miklós szemelättára István karjaiban hal meg. A férj és a vadásztársak bosszút esküdnek a gyilkos fejére¹.

A két felvonásos opera színmű változatát 1794-

ben Dugonics András írta meg, *Bátori Mária szomorú történet* címmel. E jeles történetet dolgozta fel a tanító és színész Egressy Béni, a Szózat megzenésítője, aki az eredeti történetet több helyen átalakítva, megírta az opera szövegét.

Erkel első operájának ősbemutatója 1840. augusztus 8-án a Pesti Magyar Színházban volt. Az előadás frenetikus sikerét jelzi, hogy a színház nevét e naptól a Pest vármegyei közgyűlés XLIV. törvénycikkelyével Magyar Nemzeti Színházra változtatta.

István bevonulási, győzelmi indulója, Mária románca (*Vad vész haragja ront e tájra*) és a beiktatott kórusok teljes lázba hozták a telt házat.

A híres *Athenaeum*, Bajza, Vörösmarty és Toldi lapja írja a premierről: *A hallgatótag Erkelünk, első, nagyszabású kitárul-*

kozása. Egy nemzet és egy nemzedék vágyainak valóra válása.

A *Pesther Tageblatt* szerint az előadás a legkedvezőbb sikerrel (mit dem günstigsten Erfolge) zajlott le... az erősen telt ház sok részletet zúgó tapssal jutalmazott, s egyes számokat meg kellett ismételni. A *Spiegel* szerint az opera sikere általános volt, nemzeti jellegű színezet hatja át a zenét. A *Der Ungar* írja, hogy talán egyetlen nép sem oly gazdag eredeti nemzeti dallamokban, mint a magyar. Erkel karnagy úr nemzeti operával ajándékozott meg bennünket.²

Az ilyen sikeres opera leányvári cselekménye az egykori és mai lokálpatriótáknak nem kis büszkeségre ad okot, de felveti a valós törtéensékekkel való szembesítés igényét is.

Erdély Jenő értékes helytörténeti munkájában korrektül fogalmaz, amikor arról ír, hogy *Leányvár* község középkori története számunkra még ismeretlen. Még bizonyításra vár az a monda, hogy a Báthoryak vára állt a Kolostorhegyen (199 m), amelyben egy Báthory lány lakott és innen ered a község neve *Leányvár*. Valószínűsíthető, hogy ő is érzékelt a valós történelmi események és az opera feldolgozás anomáliáit.

Vályi András 1796-ban megjelent munkájában írja *Leányvárról*, ... *egy fertility órányira vagyon egy szép magos, kerek hegyetske, hajdan a régi apátság várának a helye, melly hegyen épült szép váratska neveztetett volt Leányvárnak*³

Fényes Elek 1851-ben így ír: **Van itt**

2 E korszakban még számos német nyelvű újság jelent meg Magyarországon.

3 Vályi András: Magyarország leírása I-II. Buda, 1796

egy domb, melyen hajdan vár lehetett, s Báthory Mária is sokáig lakott benne, s azt hiszik, hogy nevét is innen kölcsönözte a helyiség.⁴

Egy Trianon utáni kiadvány szerint *Ulmodvár romjairól a néphagyomány azt tartja, hogy egy Báthory lány lakott benne, innen a község neve Leányvár.*⁵

Jillich György, községünk 1946-ban kiépített polihisztorra visszaemlékezésében a történetet tovább gombolyítja. Ő Báthory Mária nevű apácáról ír, ahonnan községünk mai neve származik, s *Vörösvár (Vörös, várj!) és Solymár (Szólj már!)* településnevekhez is kapcsol egy legendát.⁶

2002-ben Esztergomban vendégszerepelt a Kolozsvári Magyar Opera társulata, és a Báthory Máriát adták elő. Az opera rendezője, Dehel Gábor nyilatkozik a vendégszereplés alkalmából: *Kálmán király ugyancsak Esztergomban uralkodott és a Leányvár nevű falu is – ahová Erkelék a Báthory Mária várát képzeltek látható volt az esztergomi bástyafalról.*

Az Árpád-kori vár létezett a mai Leányvár helyén, de Batori Mária várúrnői szerepe megálmodott történet, írói kreativitás.

A XIX. századi ásatások során előkerültek a vár falmaradványai. Vásárhelyi Géza tinnyei közbirtokos és régészeti kutató az ásatások során Árpád-kori érmeket is talált. A dédszüleink még arra emlékeztek, hogy gyermekkorukban a romos várfalak körül játszottak.

4 Fényes Elek: Magyarország geográfiai szótára I-IV. Pest 1851

5 Komárom –Esztergom közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegye múltja és jelene

6 Unser Hauskalender 1953: Leányvár

Endrödi Sándor Dugonics tanulmányában idézi az eredeti műből: Bátori Mária *Virágzik, mint a pünkösdi rózsza, csöndes, mint a holdvilág. Kinyílv szíve, mint völgyekben a gyöngyvirág.*⁷

A Báthory családok családfáját áttekintve Mária nevű leszármazottjuk nem található. Báthory Erzsébet, a *csejtei szörny*, vagy Báthory Anna, a *gyermekgyilkos borszorkány* történetei még az edzett krimi rajongók számára is tömény borzadály, róluk nem mintázhatta az író a lírai lelkű Máriát. A Báthoryak Erdélyben és Lengyelországban éltek. E helyek Budától vagy Esztergomtól távol esnek, igaz, Erdélyben is van Leányvár nevű település, mint ahogy a történelmi Magyarország területéről 13 (!) Leányvár nevű várat ismertet a szakirodalom.

E korszak valóságához tartozik a *Médi-um Regni, az ország közepe*, amely megfelelt az Esztergom – Buda - Székesfehérvár háromszögnek, ahonnan első királyaink kormányozták az országot.

Könyves Kálmán uralkodásának időszaka 1095 – 1116, amikor is Esztergom volt az uralkodói udvar székhelye. Buda csak 1198-tól királyi székhely, következésképpen Dugonics szomorú játékanak egyik színhelye, Buda e tekintetben történelmileg nem hiteles.

Leányvárról elsőként Bél Mátyás 1730-ból származó írásában történik említés, Könyves Kálmán uralkodásának időszakában Wolmoth volt településünk neve. A nyelvújító Dugonicsunknak bizonyára jobban tetszett a magyarosabb hangzású Leányvár, amely tragédiájának írásakor már ismert volt.

A leányvári helyszínek megálmodója, Dugonics András korának művelt jezsuitájaként ismerhette *az ország közepét*, hiszen Vácon, Nyitrán, Nagyszombaton és Budán volt híres tanár. Mária Terézia nevezte ki az első magyar egyetem tanárának.

Műveiben vaskos népies stílusban írt az egyszerű népről.

Kuriózumok *a nyelvészeti tűnődései és szavainak fejtegetései*. Nála az *álmélkodás az állva, mélyen gondolkodás* szinonimája. *A lelkész papi személy, aki a lelkerekre és azoknak üdvösségükre gondot visel ad formam, juhász a juhokra, birkász a birkákra, kertész a kertekre.*

Tőle származik a kör és derékszög szavunk. Nála a *kör* azért *kör* és nem *ker*, mert a *körék* szóból rövidítette le, mivel világleletében *szögedi* tájshólásban beszélt.⁸

Tudományszomja levitte még a börtönökbe is, így látogatta meg 1788-ban a szabácsi törököket a szegedi várban, csak azért, hogy szavaikat ellesse, s csodálkozva hallotta tőlük az árpa, balta, bicsak, buzogány, dolmány, csákány, cseresznye, köpönyeg, kocsi, kantár stb. szavakat.

Kedves a *Meny* szó és a belőle képzett szavaink játékosan szellemes okfejtése is: *Első eredetere tekintve annyit tett, mint földél. Erre az okra nézve menyegzős ágyagnak mondjuk mostanában is azokat a földes ágyakat, melyekben a fiatal házások elhálnak; menyasszonynak azt, kit a menyegzős ágyba bevivendenek; menyecskének azt, ki a menyegzős ágyból felkél. Az eget is menynek mondjuk, menyegzetnek is, mert ezt a régiek világfödelének lenni gondolták.*

7 Endrödi Sándor: Dugonics András. Irodalomtörténeti tanulmány. Budapest, 1881

8 mint 7.. lábjegyzetnél

Kritikusainak lovagias eleganciával válaszol: *Szóljatok hozzá bölcsebben! Én a jó és igaz előtt szívesen meghódolok.*

A nagy Dugonics nevét a hív Csokonai is felvette lantjára és mély hálával mondja: A magyarok kegyes Istenét imádtam/ Hogy ily magyar szívű hazámfiát láttam.

Pócsföldiné, Éva könyvtárosunk segítségemre volt a könyvritkaság elérésében. Könyvtárközi kölcsönzés révén egy nap múlva rendelkezésemre állt a Dugonics dráma 1887. évi 3. kiadása, amelynek szépséges soraiban igazolást nyertek óvatosságot következtetésem. A cselekmény egyértelműen a mi Leányvárunkon játszódik. A megható drámai történet szép magyar nyelvezete és az írás gazdag lábjegyzetei igazi olvasmányélményt jelenthetnek minden lokálpatriótáknak.

Az öt szakaszban megírt szomorútörténet megérdemelne egy házilagos sokszorosítást is, hogy könyvtárunkból kölcsönözve sokunknak lelki épülést jelentsen az 1794-ben írt szép könyvecske.

A dráma prózai változata csak műfaji, formai sajátosságai miatt tér el az operától. Egressy Béni opera librettója a cselekmény lényegén nem változtat, csupán sűrít, tömörít, hogy hatásában megrázóbb legyen, mint a sok helyütt leíró jellegű, eredeti prózai Dugonics-mű.

Nehéz vállalkozás a mű minden szépségére kitérni e rövid írás keretében, ezért súlyozottan a leányvári részletek kiemelésére törekedtem.

Elvettem tehát Boleszlávnak, a lengyel királynak hercegi kisasszonyát Juditot... István a magyarok koronájának örököse ezután nem fog magának feleséget koldulni, hanem venni. Soha kardját egy asszo-

nyért ki nem rántja. Soha újat meg nem görbíti – mondja a trónörökös, István, apjának, Kálmán királynak.

Dugonics magyarázólag kifejti.: *Istvánnak, Kálmán fiának és Juditnak, Boleszláv leányának kézfogásuk és következtetett házasságuk bizonyos... Hogy pedig Istvánnak mellék-felesége is volt bizonyítja Turócz, [Thuróczy János történetíró 1435?-1489?] sőt azt is mondja, hogy ez valóságosabb felesége vala, és Robertnek, egy olaszországi embernek leánya vala. Ezt én mostanában Bátorinak [így] Máriának nevezem, mind addig, míg ennek valóságos eredete kitetszik.*

Dugonics később elénk tárja az érintettek családfáját, amelyből kiderül, hogy Kálmán feleségének, a királynő Buzillának az unokatestvére Bátori Mária.

A megírt, Máriának nevezett udvarhölgy – hasonlóan a mi Szent Erzsébetünkhöz – már kisgyermek korában a számára idegen országba, Magyarországra kerülhetett, hogy majdan később, felnőttként, a magyar trónörökös felesége legyen. *Többet mondhat erről Bátori Sándor, aki akkor ama drága kisasszonyt sok kincsekkel magával vitte Sziciliából- olvashatjuk a drámában.*

Buzilla, a királynő könyörög fiának, Istvánnak, hogy a király kérésére az ország érdekében váljon meg Máriától. István egy szép, természetből kölcsönzött hasonlattal érvel anyjának adott válaszában: *Próbáljuk meg tehát édesanyám. Majd elmegyek veled a Vértes vagy a Bakonyi erdőbe. Ott mutatok egy százesztendő cserfát. Húzd ki, ha lehet gyökerestül. Én is segítek pedig teljes erőmből. A két*

Műtűnk

hegyvonulatra történő hivatkozás is jelzi, hogy nem a távoli Erdélyben él főhősünk. Istvánnak Máriától való megválása olyan képtelenség, mint a százesztendőös cserfa gyökeres kitépése.

Máshelyt Buzilla féltőn kérdi fiát: *Nem félsz? Nem rettegsz atyádnak heves haragjától?* István ízes népi szavakkal határozottan válaszol.: *Oh tüzes háború! Félni? Rettegni? A juhászkutyák marják össze ezen átkozott szavakat. Bár soha magyarok száján ki ne férhetné. Ezen utálatos szavakat egy kanásznak kellett feltalálni akkor; midőn hátát – farát jól megsomfabotozták.*

A királyi tanácskozás után a király így szól tanácsnokaihoz: *Készüljetek az útra. Magam is elmegyek Leányvárra.* A király jó szándékú tanácsnoka, Szemerédi előbb érkezik Leányvárra, és Máriára várva maga maradván és a gyönyörű palota minden részeit körülnézegetvén mondja: *Szerentcsétlen István! Be gyöngy lakásod lehetne itten kedves Máriáddal, ha királyságra nem születél volna.*

Bátori Mária és Kálmán király találkozása előzményeként olvashatjuk: *Régtől fogva nem látta Kálmán ezen Máriát. Tudniillik miótától fogva a leányvári épülete elkészült, és Budáról ide szakadott. Annak pedig közel nyolc esztendeje múlt el.*

Mária testvérével, Miklóssal vált szót leányvári otthonában: *Be régen nem láttalak édes Máriám. ...Miótától Bátorunkat elhagytam és Budára, a királynéhoz szakadtam. Van közel tíz esztendeje. ... Ez tehát az a híres leányvári lakásod? Oly híre ennek az országnak, mint az üstökös csillagnak. De egyszersmint ennek építője oly homályos, mint a Napnak fogyatko-*

zása. Azt hirtelik, hogy valami külső fejedelem építette számodra.... Ennek építőjéről magam sem tudok valamit. Azt tudom, hogy a pénz Olaszországból hoztatott. Belvedernek is hivatták a várat. De Istvánom minekutána elsőben meglátogatott, Leányvárnak nevezte. Úgy nevezi az udvar is. Mindenem bőven vagyon és nem tudom kitől.

István is bekapcsolódik a párbeszédbe: *Én régóta gyanakszom, hogy mindezek Rogeriustól jönnek, édesanyámnak atyjától.*

Az első canonica visitációban még Leány – vár formátumban írták falunk nevét. Egy kis fantáziával – amellyel Dugonicsunk bőven meg volt áldva – azt is lehetnénk, hogy István, amikor a dalmáciai háborúba indult úgy köszönhetett el Máriától, hogy Leány várj, amely már csak egy betűvel több Leányvárnál, ha pedig az ige felszólító módja helyett az egyes szám harmadik személy szerinti alakot használjuk, máris a Leány-vár formánál vagyunk...

A dráma fő eseményei Leányváron történtek. A leányvári várkapornában kötött meg az eltitkolt házasság. A várban öli meg a felbérelt gyilkos Máriát, aki halála előtt gyermekeivel, Saroltával és Lajossal a boldogságos Szűz Máriához imádkozik és *István – édes fiam kiáltással lelét kieresztette.* Innen küldi a hű tanácsnok, Szemerédi a gyilkosok elfogására a poroszlókat Solmár felé [Solymár].

A leányvári várban ravatalozzák fel Mária holttestét, itt vesznek tőle végső búcsút gyermekei és szerelme, István.

Történelmi tény, hogy Kálmán halála után röviddel, Lőrinc esztergomi érsek, II.

Istvánként királlyá koronázta a trónörökös herceget, aki 35 éves korában meghalt. A drámában szereplő gyermekei, Sarolta és Lajos nem szerepelnek leszármazottai között. Istvánt a trónon unokaöccse, a Kálmán által megvakított II. (Vak) Béla, Álmos fia követte.

Köszönettel tartozunk Dugonicsnak, hogy Leányvárra álmodta az opera történetét.

Báthory Mária szomorú történetéről az író korában több prózai előadást is rendeztek. A premierről írták, *hogy még ennél kellemetesebbet nem igen jádzottak a Játszó személyek.*

Dugonicsunk korában, a magyar felvilágosodás időszakában, kevés írónak jutott ki olyan általános ünneplés, amilyenben neki része volt. A Bátor Mária szomorú története korának legtöbbet játszott színműve volt.

Egy kedves szegedi történet is jellemző az író személyére: Egy vándor-szintársulat a városban többször is nagy sikerrel játszotta a darabot. A mindig telt házra nehéz volt bejutni, és tanítványainak erre pénze sem volt. Tudták, hogy a tanár úr többször is meglátogatta az előadást és büszke is volt sikerére. Az egyik előadás előtt a tanítványait a színház előtt találva, érdeklődésére azt válaszolták, hogy szeretnék megtekinteni a nagyhírű előadást, de nincs pénzük a belépőjegyre. Ennek utána Dugonics tanár úr mindnyájuknak megvásárolta a belépő jegyet.

Grünn Orbán szegedi nyomdász, Dugonics *magyar példabeszédeit és jeles mondásait sajtó alá bocsátván, azzal akarja a munkának betsét nevelni, hogy egyszer s mind a tudós szerzőnek életét némely ész-*

revételekkel közre botsátaná.

Tudós s bötsületes ember nem lehet, ha Pap nem lesz... Piaristák közé állott, kiknek társaságokban fel is nevelkedett...

A magyar régiségeknek még nagyobb bűvárja, az országnak külömbféle részeibe utazott, s a düledező várak és templomok szirtfalai között kereste az ősrégiség nyomait.

Egy elérett gyümölcshöz hasonló, az életfátul önként, s minden erőszak nélkül elvált hetvennyolcadik esztendőskorában.

Életét a Magyarországi Várak leírásában végezte, melyből kétharmadrészt szerencsésen ki is dolgozott. Kéz iratban vagyon egész az S-ig.⁹

Az írást egy befejező résszel zártam, amikor nem várt és egyértelmű bizonyágát kaptam annak, hogy Bátor Mária története írói kreativitás. Feltételeztem, hogy írónk, ha magyarországi várak leírásával is foglalkozott, akkor kéziratában Leányvárnak is szerepelnie kell.

A Szegedi Megyei Könyvtárnak küldött e-mailre gyorsan érkezett a meglepetés. Szőkefalvi-Nagy Erzsébet gyűjteményi osztályvezető arról tájékoztattott, hogy éppen bontják az emlékkiállítást, ahol a híres kézirat is ki volt állítva, melyben a mi Leányvárunk mellet még további három Leányvár is szerepel. Készséggel küldte a betűhív szöveget:

CCLIII Leányvár

Esztergom vár megyébenn fekszik: avvagy talán Pilisbenn, mivel Budátúl nem messze távozik. vagy talán (: Sok

9 Dugonics András: Magyar példabeszédek és jeles mondások. Szeged, 1820

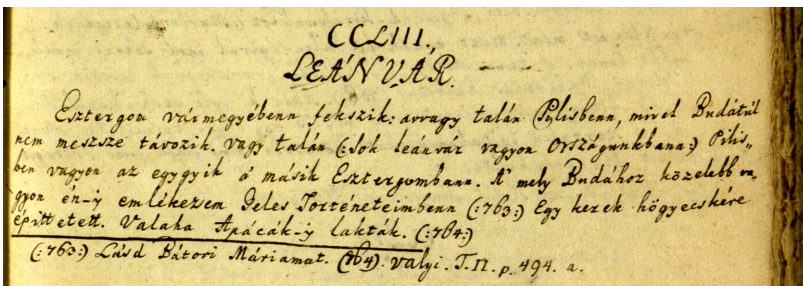

Leányvár vagy on Országunkbann:) Pilisben vagy on az egygyik a' más- sik Esztergombann. A' mely Budá- hoz közelebb vagy on én-is emléke- zem Jeles Történeteimbenn (:763:) Egy kerek högyecskére építettett. Valaha Apáczák- is lakták (: 764 :)

(:763:) Lásd Bátori Máriámat (: 764 :) Vályi T. II. p. 494 a.

A záró- jelbe tett hivatko- zásból lát- juk, hogy

a birtokos szerkezet (Máriámat) kedve- sen öntudatos, de ami a legfontosabb, hogy egyértelművé tesz minden feltétele- zést. Írásomban hivatkoztam Vályira. Du- gonics megadott oldalszáma pontos, de szögediesen itt is, mint a kör esetében, a Vályi-féle *hegyetske, högyecskére* válto- zott.

Szőkefalvi- Nagy Erzsébet *Szeged köny- ves kultúrájában* arról írt, hogy a kézirat 354 lapján 378 vár és város adatai sze- repelnek. A kézirat kalandos útjáról is szól, amely az egykori híres könyvgyűjtő, Szalay József városi rendőrkapitánynak, a *literátus főkapitánynak* segítségével visz- szakerült a városba, és 1972-től a Somo- gyi Károly Városi és Megyei Könyvtár Emlékkönyvtárában őrzik. (raktári jelze- te D 10470)

Az m1 december 3-án Szegedről köz- vetített egy stúdióbeszélgetést, amikor is a gyűjteményi osztályvezető bemutatta a kultúrtörténeti ereklyét. Az Ő segítségével válik lehetővé, hogy olvasóink felvételről

is lássák a nagy piaristánk szép kézírását, amelyben 216 éve jegyezte le falunk ne- vét. A nevezett *kerek högyecske* emléket ma községünkben a Várdomb utca őrzi.

Nyelvészeinknek, irodalomtörténésze- inknek, de legfőképpen könyvkiadásunk- nak bőven van törleszteni valója, de úgy vélem, településünk lakóitól is nagyobb

figyelem jár azok- nak az al- k o t ó k - nak, akik- nek közös művészi teljesít-

ménye egy igazi Hungarikumban örökí- tette meg Leányvár nevét, hírét, hazánk- ban és szerte a világon, ahol honfitársai- nk élnek.

Az idén ünnepeltük Dugonics András születésének 270. évfordulóját. A szege- di emlékkiállítás on olvashattuk bölcses- ségét, mely szerint *Az okosság sötétben is világít. Az Ő okossága negyedévezred el- múltával is megbízható lámpás, amelyre hazánkban és szűkebb otthonunkban, Le- ányváron ma is szükség van.*

Források:

- Dugonics András: Bátori Mária szomorú történet öt szakaszokban Budapest 1887
- Zenetudományi tanulmányok II. Erkel Fe- renc és Bartók Béla emlékére, Budapest 1954
- Dugonics András: Magyarországi várak. Kézirat Szeged (Manuscriptum Origonale de Arcibus Regnin Hungar Ab Andrea Dugonits Prof. Univeritatis p.o.)
- Internet

Leányvár, 2010. december 1.

Dr. Szakmár János

A Biciklis Angyal

Boldog gyermekkor adventi áhítata, hová lettél?! Nem hallom már az angyalszárnyak sietős suhanását! Nem látom már a gyermeki képzelet gyémántporban fénylő angyalait! Ilyen angyalok talán ma már nincsenek is.

De van nekünk egy másfajta angyalunk. Nincsen szárnya, nem leng gyémántpor körülötte, és nem is suhan. Ő csak biciklin jár. Ő egyszerűen csak VALI, a szociális gondozó, egy személyben van közöttünk. Ő a Biciklis Angyal.

Molnárné Szőke Vali a Kistérségi Társulás alkalmazásában áll. Szociális gondozó. Egyedül látja el Leányváron ezt a feladatot.

Évekkel ezelőtt történt, hogy két biciklis – akik angyalnak nem igen nevezhetőek – vasat gyűjtött a faluban. Vali, aki messze mögöttük jött, látta, hogy az egyik gondozottjához, Kiss Dezsőhöz becsöngetnek. Hiába mondta szegény elesett ember, hogy nála nincs vas, ezek mindenáron, erőszakkal be akartak menni hozzá. Ekkor ért oda Vali, és erélyes fellépésével megakadályozta a bajt. Nem volt vesélytelen vállalkozás, majdnem megverték.

Azóta ismerem Valit, addig csak a nevét tudtam.

- *Hogyan került erre a pályára? – kérdezem.*
- Pontosan öt évvel ezelőtt munkanélküli voltam. A buszon, hogy lelkemen könnyítsek, elpanaszoltam Pócsföldiné Évának. Pár hét múlva már dolgoztam. Előbb Bánffynét helyettesítettem, később véglegesítettek. Azóta egy kétéves szociális gondozó és ápoló iskolát is elvégeztem Budapesten.
- *Miből áll ez a munka?*

- Akik erre rászorulnak és igénylik, azokhoz rendszeresen eljárók. A fizikai, testi segítségnyújtás mellett legalább olyan fontos a lelki segítség is, a lelki egyensúly megőrzése. Takarítok, bevásárlók, orvoshoz elkísérem, a gyógyszerét kiváltom. Fürdésnél segédkezem, esetenként tisztába is teszem a gondozottat. Vérnyomást ellenőrzök, cukrot mérek, gyógytornáztatok. Sajnos nagyon sok az adminisztrációs munkám is. Mindezek felül kb. ötven főnek az ételkihordási adminisztrációs munkáját is én végzem. Csütörtökön és pénteken az ételkihordó kocsit kísérem.

- *Megkérdezhetem, mennyi pénzért végzi mindezt?*
- Havi nettó 70 ezerért.
- *Mi ösztönzi, viszi előre ebben a munkában?*
- *Hosszan gondolkozik. –*
- Erre nem tudok válaszolni. Nekem öröm, ha valakinek segíthetek.

Most láthatóan eszébe jutott, miért is. Elfogódottan mondja:

- A múltkor egy hétig beteg voltam. Nem helyettesített senki. És amikor megjöttem, könnyes örömmel fogadtak: Jaj, Valika, ne hagyjon itt minket! Mi lesz akkor velünk, ha maga nem lesz?!!

Az interjú a kultúrházban készült. Éva, a kultúrház vezetője kéretlenül közbeszól:

- Feladatkörén felül jön és segít nekünk is bármiben, ha kérem...
- *Nincs mit hozzátennem!!!*

Hamvas András

Ő rólunk és nekünk írta verseit - Emlékezés Klotz Miklósról, falunk szülöttére

A Magyarországi Német Írók és Művészek Szövetsége (VUDAK) november 22-én emlékezett falunk szülöttére, Klotz Miklós halálának 20. évfordulójára. A Magyarországi Né-

metek Házában Klotz Mária, a testvér szült a magyarországi svábság elkötelezett költőjének rövid életútjáról és munkásságáról.

- Klotz Miklós 1947-ben született Leányváron, ahol iskolánk tanulója volt. (Testvére

Mária, Márti óvó nénink csoporttársa volt az óvodánkban). Az esztergomi gimnáziumi évek után az ELTE germanisztikai taniskoláján folytatta tanulmányait.

- Tanári diplomával vállalt munkát. A Magyarországi Németek Demokratikus Szövetségének titkáráként 1983-ig volt a szövetség munkatársa.
- 1972-ben a szövetség irodalmi szekciójának szervezője, majd titkára lett.
- Életének utolsó éveiben a kelet-berlini Magyar Kultúra Házában igazgatója volt.
- 1990-ben Berlinben önkézzel vetett véget életének.

A három nyelvet beszélő, barátságos, segítőkész és vidám egykori falunkbeli fiatal, így írt sváb identitásáról és szülőfalujáról:

*Mein Deutschtum ist das bröckelnde/
Bauerhaus in Leinwar/ der Friedhof dort/ wo*

*dutzende von Steinen/ meinen Namen tragen./
Mein Deutschtum ist die Schule/ wo ich in
der Pause nur ungarisch/ sprechen durfte/
das graner Gymnazium/ wo ich ungarischer
Gedichter/ werden wollte.*

Az én németségem a málló falú parasztház
Leányváron/ a temető ott/ ahol tucatnyi kő az
én nevem viseli./ Az én németségem az isko-
la/ ahol a szünetben csak magyarul volt szabad
beszélmem/ az esztergomi gimnázium/ ahol
magyar költő akartam lenni.

A szabadfordításban közölt vers a *Das Zweigelein (Az ágacska)* c. antológiában jelent meg. Klaus Klotzról az interneten olvashatnak bővebben. A róla szóló emlékezésről a magyarországi németek hetilapja, a *Neue Zeitung* november 26-i száma ír.

Dr. Szakmár János

SÁRÁNDI JÓZSEF: NAP-MÓCURKA - Egy néphagyomány nyomán

Falusi embernek mindig eseményszámba ment a disznóölés, a disznótor. Megfogni is, enni is volt segítség. Estére feldolgozták a sertéshízót. A háziasszony megfőzte az orjalevest, a toroskáposztát, és sülték illatával bélelte a házat, mire az ünneplőbe vedlett rokonai rettye-rutya, szomszédok vacsorára érkeztek. A nehéz ételeket jó tökeborral úsztatták. Évődtek. Valaki citerával adott szárnyat a nótának, mulatásnak. A földdel padlózott, pelyvatórakkal felszórt „nagy házban” körbeforgást és csárdást jártak. Vaskos, vérpezsdítő dalokat énekeltek. A mulatás mélyén betoppant a mórurka. Bö gatyás, árvalányhaj-bóbitás-kalapú betyárnak, vagy kosaras tippanszedő cigányasszonynak öltözve. A vendégek kíváncsian rivalogtak. A háziak jól tartották étellel. A hiedelem szerint, ha a mórurka elégedetlenül megy el, megdöglik vagy girhes marad a következő házra fogott süldő. Elégedettség jeléül viszont a mórurka éjfélkor leleplezte magát és nyílt sisakkal tréfált, dáridózott tovább a többiekkel.

Esett a hó, és
puha volt az éjjel,
de nem fért össze
fehér a feketével.

Az ég fölrepedt,
zuhant csóva-fény,
s harang rezzent
a falu közepén.

Az udvaron jámbor
magyarok remegtek,
nem mertek hinni
káprázó szemüknek.

El kéne szaladni!
Itt kéne maradni!
Isten Úrral
jó nagyot mulatni.

Betoppant keményen
a csillag-óriás,
sugarakkal-ékes
lávapántlikás.

Eliszkolt a sötét
három-határ-túlra,
éjfélkor jött a nap
szilveszteri torra.

Húsr, kenyérré
öntött a hegy borából,
s nótára gyűjtött
egy száraz citeráról.

„Táncom a füvek
s erdők tánca,
fölröppent remények
kékben parázslása,

örülten vágyik e föld
olvasására, melegre
ha akarnám, a magoknak
folytatása lehetne,

de most csak játszom,
játszom, játszom,
ezen a semmi-végű
mórurka-bálon.”

Gajdolt a szilaj nép is
huncut, buja dalokat,
éltetve a magasban
zúgva eltűnt nagyurat.

Reggel a falu kérdőn
ráköszönt a napra,
de ő az éjszakát
bölcsen letagadta.

A részlet a szerző *Vándor az aszályban* c.
kötetében jelent meg

Emlékezés a nem túl messzi múltból 2.

A teljesség igénye nélkül az előző számban röviden már említettem – saját nézőpontomból kiindulva – a megelőző ciklus néhány építő mozzanatát. Ebben a szinte vég-sőkig kiélezett gazdasági helyzetben nagyon fontos lenne, illetve fontos kell, hogy legyen az összefogás pártosság nélkül, és nincs helye megosztásnak, széthúzásnak, ellenségeskedésnek! Aki ezen az úton jár, árt szűkebb közösségünknek és azt hiszem, saját magának is.

Lámpásai és jelzőfényei falunknak a táncosok, kik gyönyörű táncukkal, a zenészeink pedig muzsikájukkal viszik a kulturált megjelenést a környező országokba. Nem kisebb elismerést érdemel a cselgáncs csapat is, mely szinte hetente ontja az elismerő helyezéseket, kicsitől a felnőttségig bezárólag, természetesen Pfluger Antal és segítőinek hatós munkája eredményeként.

Gáspár Tibor szabadidőt és saját pénzét sem kímélve, 15 éve oktatja a néptánc szépségére fiataljainkat, kik idő közben fel is nőttek már. Ami ezen tevékenységeket és a vezetést illeti, talán már a megszálottság háttérát súrolja. Aki kételkedik, meg lehet próbálni!

Elismerés illeti Hamvas Andrást is, aki évek óta gyűjti a hulladék vasat, melynek árát gyermekeinkre vagy egyéb másra költi az önkormányzat.

Szakmár János kitartó vehemenciával gyűjti községünk kulturális és történelmi emlékeit, és szinte minden lapszámban élénk tár – töretlen kutató- és gyűjtőmunkája eredményeként – számtalan történetet, információt.

Meg kell még említeni természetesen a nagycsaládosok töretlen, egymást segítő tevékenységét, mely fontos része falunk életének. És még sorolhatnám azokat a kis csoportokat, melyek tudásukkal színesítik a körülöttünk kialakult élő képet, nem beszélve

karitatív munkájukról.

Említést érdemel még a faluszépítők áldásos tevékenysége, kik időnként kifehéritik elkoszolódott hídjainkat, árkaikat, oszlopainkat, ápolva ezzel falunk küllemét.

Más: Egy bizonyos időszakban különböző írásokban szerepelt már költségvetésünk rossz helyzete, a megfogalmazás azonban nem helytálló, sőt, egyenesen rosszakaró.

Tudniillik, amikor egy éves költségvetést megtervezünk, bevételünk egy része állami normatívából tevődik össze, amit nem az év januárjában utalnak, hanem lassan-lassan csepegtetik. A bevételek másik fele pedig a lehetséges – ismétlem: a lehetséges! – helyi adóbevételekből tevődik össze, szembe állítva a halasztást nem tűrő helyi kiadásokkal. A kettő pedig nem mindig, sőt, szinte sohasem egyezik. Ezért illúzió, sőt, szinte dőreség azt hinni, hogy a falu pénzügyi helyzete kiegyensúlyozott vagy aggasztó! Egészen egyszerűen rapszodikus és kiszámíthatatlan. Amilyen nagyban, olyan kicsiben, és fordítva. Csak egy számsor, semmi más. Havonta lehet küszködni a kifizetésekkel, amikor nincs pénz a falu számláján. És ekkor lehet felvenni likvid hiteleket, ami természetesen kamattal jár, és máris borul a pénzügyi tervezet. A tavalyi bevételünk 30 millióval kevesebb lett (!), ami azt a következményt okozta, hogy jelentős mértékű kiadást kellett lefaragni. A döntő többségét a pedagógusi, illetve közalkalmazotti bérekből. Minimális volt csak a mozgásterünk, ez számos, párás vita után hozott keserves döntést eredményezett, tehát semmiféle „rossz gazdálkodás” nem fedi a valóságot, csak a rosszulmúló, nemtelen vélemény!!!

A Magyarok Ősi Istene Áldása legyen minden becsületes emberen!

2010. 11. 20. Leányvár

Köszönöm türelmüket: *Boros László*

Szösszenet

Bizonyára máshol is látni ilyen, de én Leányváron tapasztaltam.

A már ugyancsak nem fiatal nagymama kb. 10 éves unokájával száll fel a tömött autóbuszra. Korát meghazudtoló fürgeséggel nyomakodik hátrafelé. Láthatóan szabad ülőhelyet keres. Nyomában az unokája... Biztosan fáj szegény asszonyának a lába

– gondolom. Talál is egy helyet, majd gyors mozdulattal leülteti unokáját, ő pedig diadalmasan végigállja az utat. Látszik az arcán a tudat: én nagyon szeretem az unokámat!!

Tényleg így kell szeretni?!

Hamvas András

Egy hóember elégiája

November 22-én, az első hóeséses napon előkerültek a hólapátok, s szorgalmasabb lakótársaink megtisztították járdáikat a friss hótól. A gyermekeknek a szánkózás, a hógolyózás és hóember készítés örömeit jelentik az első havas napok. Egy utcai hótakarítás során a lelkes fiú a nagymama segítségével és biztatására elkészítette hóemberét. Még egy régi kabát színes övét is rákötötte, hogy szebbnek tessen. Örömmel és kedvvel készült a hóember. A fiú a széles járda árok melletti részére építette a friss jövevényt, hogy látványával másoknak is örömet szerezzen.

Pár nap után a hóember feje, kezei és törzse a

hóban hemperegtek, a színes öv pedig az árokban árválkodott. Az iskolából hazatérő hasonló korú fiúk voltak, akik így akarták megmutatni „jopofaságukat” vagy nemtetszésüket. Lehangozó volt látni a kis haramiák igyekezetét, akiket az előre siető, tőlük 10 méterre várakozó anyuka sürgetett, hogy „gyertek már mert hideg van”.

Már olvadni kezdett a hó, de a meleg kabátok olyan zimankós hidegektől nem óvnak, mely mások örömét keseríti meg. A hangulatos, havas hétfőt követő vasárnap volt advent első vasárnapja, a lelkek melegezése szép időszakának kezdete.

Dr. Szakmár János

Búcsúi emlék

Sokunk öröme volt a községi búcsú napjára a kézilabda pályát övező tér tisztasága és rendje. Elszállították a lehulló faleveleket és az összegyűjtött egyéb szemetet.

A hintásoknak és árusoknak kedvezett a viszonylagos jó idő. Gyermekeink önfeledten hintáztak, a szülők pedig egymás között a drága árakra tettek megjegyzéseket. Nem is volt különösebb

tolongás a hinták előtt.

Óhatatlan, hogy ilyenkor, a búcsúi forgatag után, műanyag flakonok, papírdobozok és egyéb szemét marad szétszórva a téren. Dicséretes, hogy a búcsút követő napon is összegyűjtötték a szemetet. Köszönjük és kérjük, hogy ez máskor is így legyen!

Dr. Szakmár János

Mikulásváró utca-party

Figyelemfelkeltő és követendő esemény történt dec. 5-én a Kálvária utcában! Összefogtak az utcabeliek, és vasárnap délután Mikulás-partit szerveztek a 48. házszám előtt. Feldíszített sátor, zsíros kenyér, sütemények az asztalokon, forralt bor az üstben, illetve forró tea várta az ide érkezőket. Jöttek is a régi-új utcabeliek, barátok, gyerekek. Arra járt a Mikulás is, puttonyából minden gyereknek jutott egy kis ajándék. A nagy hideg ellené-

re 30-40 ember gyűlt össze a sátrak körül. Szívet melengető érzés volt ott lenni. Beszélgettünk, zsíros kenyeret ettünk, forralt bort ittunk, és örültünk, hogy látjuk egymást.

Köszönet ezért a délutánért az ötletgazdáknak és szervezőknek: Fürné Vali és Balogh András családjának, barátainak!

L.I.

Nemzetközi judo sikerek

A leányvári judosok Kroszno városától (Lengyelország) nemzetközi judo versenyre kaptak meghívást. A versenyt ifi, serdülő és diák korcsoportban rendezték, indultak ukrán, román, cseh, szlovák és lengyel egyesületek. A verseny négy szőnyegen este 9 óráig tartott. A leányvári versenyzők remekül helytálltak és számos helyezést szereztek.

A verseny után a csapat fogadáson vett részt, amely nagyon baráti hangulatú volt. Mindhárom lány versenyzőnk első helyen végzett, a fiúk között Rábai László, Ipacs Tamás és Pásztor Gergő nyújtott kiváló teljesítményt. *Egyéni eredmények:*

Diák: 24kg Kardos Timea - 1. hely, 30kg Almási Kornél - 5. hely

Serdülők: 52kg Rábai Boglárka - 1. hely, 63kg Makovics Roxána - 1. hely, 73kg Ipacs Tamás - 1. hely, 81kg Pásztor Gergő - 1. hely, 73kg Klányi Márk - 2. hely, 38kg Zorics Richárd - 3. hely, 42kg Kriesz Ádám - 3. hely, 45kg Faragó Norbert - 3. hely, 45kg Vadas Gellért - 5. hely

IFI: 81kg Rábai László - 2. hely, 73kg Moczik Máté - 3. hely, 66kg Rábai Attila - 7. hely, 73kg Tasi Zoltán - 7. hely

Szervezők és edzők: Pfluger Antalné, Nagy József, Pócsföldi Gábor, Péntek Zoltán és Pfluger Antal.

Magyar bajnoki sikerek

Remek versenyzéssel szép eredményt értek el a leányvári judos palánták Baján, a diák C korosztály Magyar Bajnokságon. Veres Kinga bajnoki címet szerzett, nagyon jól versenyzett Nagy Antónia +45kg-ban. Lányvár utánpótlás versenyzői kezdenek beérni, egyre

jobb eredményeket érnek el az országos versenyeken.

Egyéni eredmények: 24kg Veres Kinga - 1. hely, +45kg Nagy Antónia - 3. hely, Tandi Aleksza - 5. hely, +55kg Farkas Szilárd - 7. hely

Felnőtt 2. osztályú Magyar Bajnokság

Egyéni eredmények: 63 kg Polz Anita - 1. hely, Willinger Ivett - 2. hely, 81 kg Mogyorós Gábor - 3. hely, Vadas Dániel - 5. hely.

Az összes induló pontszerző helyen vég-

zett.

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

Junior csapatbajnokság

Szekszárdon rendezték a junior női és férfi csapatbajnokságot. A leányvári női junior csapatot három Ippon-Tatabánya versenyző erősítette, míg a leányváriak az Ippon serdülő fiú csapatát segítették három fővel.

A férfi csapat 2 fő Hírös-Kecskemét versenyzővel erősített. A lányok az ezüstérmet szereztek meg.

Női csapattagok: 44 kg Nemes Klaudia, Baracsi Zita (Hírös-Kecskemét), 48 kg Horn Renáta (Ippon-Tatabánya), 52 kg Rábai Bog-

lárka, Csörsz Anett, 57 kg Bók Viktória, Baricsa Viktória (Ippon-Tatabánya), Kruszely Luca, 63 kg Salánki Evelin (Ippon-Tatabánya), Makovics Roxána, 70 kg Révész Csilla, Zupkó Noémi, 78kg Nagy Annamária

A férfi csapat első mérkőzésén 4:4, 40-40 pont döntetlen eredményt ért el a KSI ellen, majd a három súlycsoport sorsolása után 2:1-re nyert a KSI csapata.

A bronzmérkőzésen 6:2-re nyertek a leányváriak a Judo SZK ellen.

Férfi csapat tagok: 55 kg Szabó Frigyes, 60 kg Paroci Tamás (Hírös- Kecskemét), 66 kg Rábai Attila, 73 kg Rác Kristóf (Hírös-Kecskemét), Koos Richárd, 81 kg Vadas

Dániel, Rábai László, 90 kg Jerman Gaspar, Békési Gábor, 100 kg Szikora Kristóf, +100 kg Kerstner Róbert (Leányvár-Titán)

Csapatsikerek

Kiváló eredményeket értek el a leányvári judosok a Felnőtt 1. osztályú Magyar Csapatbajnokságon. Remek versenyzéssel a női „A” csapat ezüstérmes, míg a „B” és a „C - csapat” ötödik helyen végzett. A férfi csapatok „A” és „B” az első osztály harmadik helyén végzett. A leányváriak a női csapatait Ippon-Tatabánya és Hírös-Kecskemét versenyzői erősítették.

Női csapat versenyzői: 52 kg Csernovicki Éva (Ippon-Tatabánya csapatkapitány), Baricsa Viktória (Ippon-Tatabánya), Erdélyi Lilla (Ippon-Leányvár), 57 kg Szabó Katinika, Willinger Ivett, 63 kg Habran Barbara (BHSE - Leányvár), Polcz Anita, Hoffman Ju-

dit, 70 kg Zupkó Noémi, Nagy Annamária, Révész Csilla, Diviki Barbara, +70 kg Hornyák Zsófi (Hírös - Leányvár), Szabó Tímea (Hírös - Kecskemét)

Kiválóan versenyzett Csernovicki Éva.

Férfi csapat versenyzői: 66 kg Zóka Norbert, 73 kg Horvát Ervin (Koroncó), Mogyorós Gábor, 81 kg Jerman Gaspar, Vadas Dániel, 90 kg Szikszai György, Schatz Balázs Herman (Tatabánya - Leányvár), +90kg Oláh Szilárd, Péntek Zoltán.

Kiválóan versenyzett Jerman Gaspar.

Edzők és szervezők: Pfluger Antalné, Barcsik Zoltán, Csernovicki Csaba, Nagy József, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

Két Magyar Bajnok

A leányvári judosok remek évet zártak. A **3. osztályú Felnőtt Magyar Bajnokságon** 70 kg-ban Révész Csilla (junior korú) és 100 kg-ban Péntek Zoltán bajnoki címet harcolt ki. Péntek Zoltán Oláh Szilárddal döntőzött.

Egyéni eredmények: 70 kg Révész Csilla - 1. hely, 100 kg Péntek Zoltán - 1. hely, Oláh Szilárd - 2. hely, 63 kg Weszelovszki Emese - 3. hely

A **Serdülő Magyar Bajnokságot** Szekszárdon rendezték, a leányvári utánpótlás judosok remek versenyzéssel kiválóan helytálltak.

Egyéni eredmények: 52 kg Rábai Boglárka - 3. hely, 63 kg Makovics Roxána - 3. hely, 66 kg Ipacs Tamás - 3. hely, 81 kg Pásztor Gergő - 3. hely, 73 kg Klányi Erik - 7. hely

Az **Országos meghívásos Mikulás Kupát** a TABAK rendezte Tokod-Altárón. A leányvári utánpótlás diák A, B, C, D, serdülő és ifi korosztályú versenyzők keményen küzdöttek az évzáró versenyen. A csapatból sokan hiányoztak betegség miatt. Egyéni eredmények:

IFI korosztály: 63 kg Makovics Roxána 1. hely, 45 kg Faragó Norbert 2. hely, 73 kg Tasi Zoltán 2. hely, 90 kg Pásztor Gergő 2. hely, 81 kg Klányi Erik 3. hely, 73 kg Klányi Márk 3. hely.

Serdülők: 63 kg Makovics Roxána 1. hely, 81 kg Klányi Erik 1. hely, +81 kg Pásztor Gergő 1. hely, 73 kg Klányi Márk 2. hely.

Diákok: 22 kg Kardos Orsolya 1. hely, 24 kg és 27 kg Kardos Tímea 1. hely, 20 kg Veres Kinga 1. hely, 30 kg Tandí Zsanett 1. hely, 30 kg Hangya Gergő 1. hely, 33 kg Kótai Barnabás 1. hely, +45kg Nagy Antónia 1. hely, +55 kg Dósa Mihály 1. hely, 32 kg Veres Attila 2. hely, 45 kg Tandí Alexa 2. hely, 27 kg Tomázi Márk 3. hely, 30 kg Huszka Kevin 3. hely, 33 kg Kohnyák Ferenc 3. hely, 36 kg Garzó Áron 3. hely, 36 kg Kohnyák Barbara 3. hely, 39 kg Szöllösi Gergő 3. hely, 42 kg Ször Sebestyén 3. hely.

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor és Pfluger Antal.

*Pfluger Antal
SE elnök*

Asztalitenisz

2010 őszén elkezdődött a Megyei Felnőtt Asztalitenisz Bajnokság. A jó hangulatú edzéseknél köszönhetően a taglétszám oly mértékben megnőtt, hogy két csapatot tudtunk indítani a bajnokságon. Kevés edzési lehetőség ellenére a csapatok szép eredményeket értek el. A versenyek szép játékot és élvezetes labdameneteket hoztak. Az eddig lejátszott mérkőzések alapján Leányvár 1-es csapata a bajnokság élvonalában szerepel.

A Megyei Felnőtt Bajnokságon kívül utánpótlástornákon is szerepeltek a fiataljaink. Az itt zajló bajnokságban is két csapatot indítottunk. Az egyik csapat a 3., a másik az 5. helyen végzett. Csak a

sokkal jobb körülmények közt edző és játékos tatabányai, illetve ácsi csapatok előzték meg bennünket.

A mellékelt kép a legutolsó regionális asztalitenisz versenyen készült. A versenyen 3 megye ifjúsági és serdülő versenyzői vettek részt, ahol párosban ezüstérmet, egyéniben 6. helyezést értünk el. A képen szereplő két játékos: Szikora Bence /balra/ és Szikora Márton.

A cikk végén szeretném ezúton is megköszönni és gratulálni a csapat minden tagjának kitartásukért és eredményeikért.

*A csapat felkészítője:
Dósa Mihály*

Nemzetiség

SZILVESZTERI BÁL

Töltse velünk az év utolsó napját
a leányvári kultúrotthonban!

2010. december 31-én 20 órától

zenél a LEÁNYVÁR SRAMLI

JEGYEK:

- elővételben 1.500 Ft
- helyszínen 2.000 Ft

asztalfoglalás: 06-30/277-40-61

SOK SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT

LNNKKE, LENA, JUDO,
Óvodáért, Iskoláért, Beteg Gyermekéért Alapítványok

Kis táncosaink Nagy sikere Dorogon

A Dorogi Német Kisebbségi Önkormányzat szép adventi rendezvényén vettek részt gyermek táncosaink. Már több éve "Luca napján karácsony felé" címmel tartanak nemzetiségi gálát szomszédaink. A József Attila Művelődési Otthon karácsonyi hangulatot idéző színpadán szép ruhájukkal, hajviseletükkel és kimunkált gyermek táncaikkal vastapsot kaptak gyermekeink. Bizonyára az eddig is szereplő leányvári táncosok színvonalas műsorai adják a magyarázatát az ismétlődő meghívásoknak. A kis táncosoknak és oktatóiknak Misik Hajnalkának és Hatala Judit-

nak gratulálunk a sikerhez.

A több éves jó kapcsolatokhoz adalék, hogy a Dorogi Bányász Zenekar elnöke külön is köszöntötte a leányvári táncos fejedelmet, Gáspár Tibort, akinek a zenészek nevében ajándékkal kedveskedett. Gyermekeink sikerét látva jó érzés volt a nézőtérrel a lelkes dorogi közönséggel közösen tapsolni gyerekeinknek.

Köszönjük Nektek !

Dr. Szakmár Jánosné

Szerkesztőségi hírek

Csúzon néhány hete új polgármestert választottak. Köszönjük az előző polgármester, Oravecz Róbert testvérkapcsolatunk érdekében végzett munkáját, melyre továbbra is számítunk. Az új polgármesternek gratulálunk abban a reményben, hogy a két település együttműködése továbbra is folytatódni fog.

A napokban egy nem igazán szívderítő felfedezést tett egy falubeli lakó: Grosz Jakabné az orvosi rendelőnek egy mesekönyvet adományozott, hogy a gyermekek félelmét, izgalmát a doktor bácsira való várakozás alatt ezzel is oldja. A kicsik bizonyára örültek is Hermin néni ajándékának. A könyvnek azonban egy-két napon belül lába kelt! Megköszönnénk, ha ezt a mesekönyvet ismét azok vehetnék birtokukba, akiknek szánták: a leányvári beteg kisgyermekek!

Ezentúl minden számba tervezünk egy „Eseménynaptárt”, melyben a közeljövőben várható falubeli események időpontját közöljük.

Eseménynaptár:

- dec. 18. 15:00: Falukarácsony (kulturális otthon)
- dec. 24. 15:30: Pásztorjáték, ill. a Leányvári Dalkör műsora (templom)
- dec. 24. 22:00: Éjféli hálaadás (templom)
- dec. 31. 17:00: Év végi hálaadás (templom)
- dec. 31. 20:00: Szilveszteri bál (kulturális otthon)

Előzetes következő lapszámunkból:

- Képviselőink bemutatkoznak.
- A cselédsorstól a sztahanovista vágárig – Beszélgetés községünk lakójával, a 89 éves Simon Sándorral.
- Egy dolgozat a Várdomb múltjáról.

**Áldott, békés Karácsonyt és
Boldog Új Esztendőt kívánunk**

Leányvár minden lakójának!

A Leányvári Újság és a Leányvári Képiújság szerkesztői

Békés Karácsonyi Ünnepeket és eseményekben gazdag Boldog Új Évet kívánunk!

Köszönjük támogatóinknak, segítőinknek és kultúr csoportszervezőinknek valamennyi tagjának egész éves áldozatos munkáját!

Leányvári Német Kisebbségi Önkormányzat
Leányvár Német Nemzetiségi Kulturális
Közhasznú Egyesület

INGYEN ELVIHETŐ 2 db számítógép monitor (az egyik sík képernyős)! Érdeklődni lehet Hamvas Andrásnál: Tel: 06/20/9850 824

A LEÁNYVÁRI ISKOLÁÉRT ALAPÍTVÁNY kuratóriumának nevében köszönöm mindenkinek, aki 1%-a átutalásával támogatta alapítványunkat. A beérkezett 485.000,- Ft-ból lehetőségünk lesz az erdélyi iskola programjainak támogatására, a tanulmányi kirándulások kulturális céljainak megvalósítására. Köszönetünket fejezzük ki azoknak a személyeknek is, akik az adójuk 1 %-án túl is támogatták iskolánk alapítványát.

Gálicz Ferencné - a kuratórium elnöke

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Takács Andrea és Hornyák László lánya, Hanna
(2010. november 15.)

Elhunyt:

Grosz Róbert (2010. október 25.)
Kovácsi Margit (2010. december 4.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk novemberben és decemberben született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Farkas Gyula (60)
Joó Tibor (60)
Nagy Lajos (60)
Weissenburger Erzsébet (60)
Deák Imréné (70)
Hutera Vilmosné (70)
Lernyei Mihályné (70)
Vas István (70)
Grosz Béláné (80)
Kutnyánszki Béláné (85)
Szabó Imréné (85)
Weissenburger Bálint (85)

Szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak, akik az üvegházunkban történt robbanás után segítséget nyújtottak nekünk! Hálásak vagyunk érte mindenkinek!

Köszönettel: Juhos család

... Impresszum ...

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónapban · Lapzárta: minden hónap ötödikén · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. · Megjelenik 260 példányban · Főszerkesztő: Misik Hajnalka · Szerkesztő: Dr. Szakmár János · Hirdetésefelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes.
Elérhetőség: leanyvariujssag@freemail.hu Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládan, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

2010. december 13.

ISSN 2060-4874

